

BEDEVAARTSPROKKELS

Beste bedevaartvrienden,

De eerste maand van het nieuwe jaar is ondertussen achter de rug.

Het zal jullie niet verbazen als we zeggen dat 2025 een heel bijzonder jaar zal worden. Een Heilig jaar, een Jubeljaar, een jaar waar we heel wat kansen krijgen om stil te staan bij onszelf, om tot verzoening te komen, om een nieuw begin te maken.

Maar laat ons eerlijk zijn; als we naar het nieuws kijken, hebben we toch wel vaak de indruk dat het er allemaal niet heel goed uitziet.

En toch... toch worden we in dit jaar juist opgeroepen om de Hoop niet te verliezen. Om ons op te trekken aan tekenen, sprankeltjes van Hoop.

Dat mag dan ook onze wens zijn voor ieder van jullie voor dit jaar: dat je de - soms kleine - tekens van Hoop mag zien.

Als bedevaartorganisatie bieden we dit jaar ook heel wat aan om die Hoop aan te wakkeren. Het programma van het bedevaartjaar is reeds via de verschillende kanalen meegedeeld, maar ook in deze en de komende 'Bedevaartspokkels' zullen we hier nog uitgebreid op terugkomen.

Met veel Hoopvolle groeten

Marc Vantghem

Herman De Backer

IN DIT NUMMER

**Het Jubeljaar -
Pelgrims van Hoop**

**Maak kennis met Luce :
de mascotte van het
Jubeljaar**

**De 71e erkende
miraculeuze genezing in
Lourdes**

Pieter De Rudder

**De Diocesane bedevaart
naar Oostakker**

Droevig nieuws

Het Jubeljaar 2025 - Pelgrims van Hoop

Het belooft een heel bijzonder bedevaartseizoen te worden. Op Kerstavond van vorig jaar heeft onze Paus met een hele mooie ceremonie de Heilige Poort van de St Pietersbasiliek geopend (La Porta Santa).

Met dit symbolisch gebaar begint dan ook het Jubeljaar. Een jubeljaar vindt in principe 1 keer om de 25 jaar plaats.

Een Jubeljaar staat van oudsher symbool om als het ware een keer 'grote kuis' te maken. Een jaar van verzoening vragen en vergeving krijgen. Een jaar van inkeer en nadenken wat er beter kan.

De symbolische daad van het openen van de Porta Santa in Rome, staat dan ook voor niet minder om ook binnen onze kerkgemeenschap om tot vergeving te komen.

Als we zelf tot vergeving willen komen zullen we ons hart (de poort) ervoor open moeten zetten.

Zoals elk Jubeljaar heeft ook het Jubeljaar 2025 een thema. Het thema voor dit jaar is 'Pelgrims van Hoop'. Hoe mooi is dat... 2 woorden die voor ons – in onze bedevaartorganisatie – zo belangrijk zijn. Ten eerste : We zijn pelgrims. Mensen onderweg. Mensen die in beweging komen, die niet blijven stilstaan. Ondanks alle tegenkantsoms. Ten tweede : Hoop. We leven vanuit een Hoopvol verlangen (in het themalied van het Jubeljaar zingen we 'Vlam van Liefde, Hoop die ons doet leven') Leven vanuit de Hoop, die ons de kracht geeft om te leven (en wel ten volle).

Naast een themalied wordt er ook elk Jubeljaar een logo gecreëerd. En ik wil nog even inzoomen op dit logo.

Je ziet 4 figuren staan elk met een andere kleur.

We zijn allemaal verschillend (elk met z'n eigenheid, elk met zijn eigen karakter, z'n eigen persoonlijkheid ,...) en we zijn allemaal op tocht met deze eigenheid, wat onze achtergrond ook mag zijn.

Je kan heel duidelijk zien dat de figuren moeite moeten doen. De wind staat hevig. Ze houden zich vast aan mekaar. We hebben mekaar nodig om op weg te gaan.

Het is een gebaar van liefde om mekaar recht te houden in de storm.

Je kan zien dat de eerste figuur met stevige hand het kruis vasthoudt. Ons geloof is een houvast om ons recht te houden en de storm te doorstaan.

En dan zie je dat het kruis onderaan overgaat in een anker. Het anker is het gekende symbool voor de Hoop.

Door mekaar Liefdevol te ondersteunen in de storm en houvast te vinden in ons Geloof kunnen we Hoopvol uitkijken naar iets heel moois.

Geloof, hoop en Liefde vervat in 1 beeld.

Vlam van liefde,
hoop die ons doet leven,
hoor ons lied,
een lofzang uit ons hart.
Gij, de bron van vred'en
eeuwig leven, laat ons veilig
voortgaan aan uw hand.

Alle landen, volkeren en
talen
die in nacht en duisternis
verdwalen, zien een licht:
uw Woord komt hen
bezoeken.
Wie gebroken is,
mag uw Zoon ontmoeten.

Goede God, geduldig, vol
erbarmen, toon uw trouw
aan kleinen en aan armen.
Bron van hoop,
Gij scheidt een nieuwe aarde.
Zend uw Adem, God,
laat ons niet verharden.

Onze ogen zien de nieuwe
morgen.
Gij komt nader,
houdt U niet verborgen,
zendt ons uit: 'Verkondigt
allerwegen: Ik ben God-met-
u.
Ga, ontvang mijn zegen!

Maak kennis met Luce - de mascotte van het Jubeljaar

Naast het lied en het logo is er ook een mascotte gecreëerd om het Jubeljaar in de kijker te zetten.

De Italiaanse kunstenaar Simone Legno liet zich bij de creatie van de mascotte volop inspireren op de Japanse manga-comics.

De mascotte heeft de naam Luce gekregen, wat 'licht' betekend.

Het is met een heel specifiek doel dat het Vaticaan de opdracht gegeven heeft om een figuur als Luce te laten creëren. Ze wil daarmee een duidelijke hand uitsteken naar de 21e eeuw waarin we momenteel leven.

Als je goed in de ogen van Luce kijkt, zie je de weerspiegeling van de St Jacobsschelp. De St Jacobsschelp (vooral bekend van de pelgrimstochten naar Compostella) staat symbool voor de pelgrim die 'op weg' gaat. Ze heeft ook de pelgrimsstaf in de hand. Een teken van ondersteuning voor het onderweg zijn.

Nog zo'n teken van ondersteuning is zeker en vast de paternoster die Luce rond haar nek draagt. Een ondersteuning van ons Christenen doorheen ons leven van elke dag.

Luce heeft een goede regenjas aan en draagt ze laarzen die zichtbaar bemodderd zijn.

Met deze laatste 2 zaken wil de kunstenaar duidelijk maken dat de tocht die we gaan als pelgrim is niet altijd gemakkelijk. Het is soms inbeuken tegen heel wat tegenwind. Maar met de steun en bescherming van ons geloof, mogen we erop vertrouwen dat we het zullen halen.

Volgens het Vaticaan is Luce "gecreëerd vanuit het verlangen om ook de wereld van de popcultuur te betreden, waar onze jongeren zo van houden." Haar komst maakt deel uit van het Jubeljaar, dat elke 25 jaar plaatsvindt en traditioneel wordt gekenmerkt door feest, gebed, verzoening en versterking van het geloof.

Het pelgrimsuiterlijk van Luce sluit aan bij de recente boodschap van paus Franciscus aan jongeren voorafgaand aan de Wereldjongerendagen, waarin hij hen aanspoorde om "pelgrims" te zijn in hun geloof in plaats van "toeristen".

Vader in de hemel,

Gij hebt ons het geloof geschonken in uw Zoon Jezus Christus, onze Broeder, en door de Heilige Geest hebt Gij de vlam van liefde in ons hart ontstoken. Wek in ons de zalige hoop op de komst van uw Rijk.

Maak ons door uw genade tot zaaiers die onvermoeibaar het zaad van het Evangelie uitstrooien. Laat door dit zaad de mensheid en de hele schepping opbloeien in de vaste verwachting van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar de machten van het kwaad zijn overwonnen en uw heerlijkheid zich voor altijd openbaart.

Moge de genade van het Jubeljaar in ons, Pelgrims van Hoop, het verlangen sterken naar de hemelse gaven en aan heel de wereld de vreugde en de vrede schenken van onze Verlosser. Aan U, God, die voor altijd gezegend zijt, zij lof en eer in de eeuwen der eeuwen.

Amen.

Franciscus

De 71e erkende miraculeuze genezing

Tot vandaag zijn er zo'n 7000 aanvragen tot officiële erkenning ingediend bij de instanties in Lourdes. En allemaal worden ze heel serieus genomen en worden ze onderzocht door een team van specialisten. Toch waren er tot eind vorige maand maar 70 genezingen officieel erkend. Dat wil alleen maar zeggen dat men er niet licht overgaat.

Maar af en toe wordt een genezing toch als wonderbaarlijk en niet op wetenschappelijke wijze te verklaren.

Op 8 december maakte aartsbisschop Malcolm McMahon van Liverpool bekend dat de genezing van John Traynor officieel als wonderbaarlijk is erkend door de Kerk. Traynor, een Britse soldaat gewond geraakt in 1915 tijdens de Eerste Wereldoorlog, leed aan verlamming van zijn rechterarm, ernstige epilepsie en gedeeltelijke verlamming van zijn benen.

In 1923 bezocht hij Lourdes met een bedevaart georganiseerd door het aartsbisdom Liverpool. Na onderdompeling in de baden van het heiligdom werd hij op de derde dag volledig genezen. Dit werd destijds als medisch onverklaarbaar bestempeld door artsen, waaronder dokter Vallet, maar het bericht

bereikte nooit de aartsbisschop van Liverpool, mogelijk door communicatieproblemen of de naoorlogse onrust.

Een eeuw later werd dit geval herzien na een archiefonderzoek door Alessandro de Franciscis, hoofd van het medische bureau van Lourdes.

Dit bureau, opgericht in 1883, beoordeelt claims van wonderbaarlijke genezingen grondig. Van de duizenden ingediende dossiers zijn er tot nu toe slechts 71 officieel als wonder erkend.

Dankzij dit hernieuwde onderzoek werd Traynor's genezing uiteindelijk bevestigd als wonderbaarlijk. Na zijn herstel sloot John Traynor zich aan bij de Hospitalité de Lourdes, een religieuze broederschap die pelgrims helpt tijdens het bedevaartseizoen, en keerde hij jaarlijks terug naar Lourdes. Volgens Alessandro de Franciscis was Traynor een toegewijde vrijwilliger die zijn genezing als een levenslange missie zag om anderen te ondersteunen.

Hoewel Engelse en Ierse katholieken al decennia geloofden in de wonderbaarlijke aard van Traynor's genezing, is dit nu officieel erkend door aartsbisschop Malcolm McMahon.

*Als ik bid,
wil ik bidden om vrede
om blijvende hoop,
dat een ieder mag leven,
overvloedig leven.*

*God geef ons hoop en
vrede*

Pieter De Rudder

De eerste Belgische en officieel erkende genezing toegeschreven aan Lourdes viert dit jaar zijn 150e verjaardag. Het was nog maar de 8e erkende genezing en ook de eerste die buiten het bisdom van Tarbes geconstateerd werd.

Pieter De Rudder, vader van twee kinderen, woonde in Jabbeke. Op 16 februari 1867, terwijl hij na zijn werk naar huis terugkeerde, hielp hij enkele arbeiders een gevallen boom verwijderen. Tijdens het gebruik van een hefboom kantelde de boom en kwam tegen zijn linkerbeen terecht, waarbij het scheen- en kuitbeen braken.

Een arts werd erbij geroepen en legde een gipsverband, in de hoop dat het been binnen enkele weken zou genezen. Maar de situatie verslechterde: er ontstond een etterende wond onder de knie, en het verband veroorzaakte een kneuzing boven de voet. Pieter leed veel pijn, bleef arbeidsongeschikt maar hij weigerde een amputatie. Hij stelde zijn hoop op het gebed.

De Genezing

De verhalen over gebedsverhoringen in Oostakker waren ook in Jabbeke bekend. Na acht jaar van ondraaglijk lijden besloot Pieter De Rudder op bedevaart te gaan naar het heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes in Oostakker. Ondanks zijn erbarmelijke toestand, en tegen het advies van zijn omgeving in, bleef Pieter vastberaden. Hij begon een novene tot Onze-Lieve-Vrouw en de lijdende Zaligmaker en vertrok op 7 april 1875 op zijn zware tocht.

Na een ware lijdensweg bereikte hij eindelijk de grot. Uitgeput zakte hij neer op de eerste bank, vlak bij het beeld van de Heilige Bernadette. Met vurige smeekbeden vroeg hij om genezing, zodat hij opnieuw voor zijn gezin kon zorgen. Op zijn krukken sleepte hij zich twee keer rond het heuveltje, waarna hij uitgeput op zijn knieën zakte.

Zijn vrouw, geschrokken, riep uit: "Maar Pieter, wat doe je toch?" Precies op dat moment stond Pieter op en zette enkele stappen – zonder krukken. Hij hing zijn krukken direct bij het Mariabeeld als teken van dankbaarheid en liep nog drie keer rond de grot, nu zonder hulp. Het verband verwijderde hij ter plekke: zijn been was volledig gezond. Van de ernstige wond bleef alleen een litteken over.

In het station van Jabbeke wachtte een grote verrassing. De seinwachter kon zijn ogen niet geloven: Pieter liep zonder krukken! Heel Jabbeke deelde in de vreugde. De behandelend arts verklaarde dat het been genezen was alsof het dat van een pasgeboren kind betrof. De notabelen van de gemeente ondertekenden een verklaring als getuigenis voor het wonder.

De officiële erkenning

Het verhaal van Pieter De Rudder verspreidde zich snel, ook tot in Lourdes. De voorzitter van de medische adviesraad van Lourdes vroeg aan de bisschop van Brugge om een canonic onderzoek in te stellen. Na grondig onderzoek erkende Mgr. Waffelaert in 1908 officieel "het mirakel Pieter De Rudder".

*Hoe wonderlijk mooi is uw
eeuwige Naam
Verborg en aanwezig deelt
U mijn bestaan
Waar ik ben bent U wat een
kostbaar geheim
Uw naam is 'Ik ben' en 'Ik
zal er zijn'*

*Een boog in de wolken als
teken van trouw
Staat boven mijn leven zegt
Ik ben bij jou
In tijden van vreugde maar
ook van verdriet
Ben ik bij U veilig U die mij
ziet
'Ik ben die Ik ben' is uw
eeuwige naam*

Sela

De diocesane bedevaart naar Oostakker in het teken van de 150e verjaardag van de genezing van Pieter De Rudder

Naar jaarlijkse traditie organiseren we ook dit jaar opnieuw een bedevaart naar Oostakker, maar omdat het dit jaar de 150e verjaardag is van de genezing van Pieter De Rudder zal ook deze bedevaart toch wel wat bijzonders zijn.

Er zal extra aandacht besteed worden aan het teken van hoop dat deze grot in het verleden gehad heeft voor heel veel mensen, maar ook voor het teken van hoop dat deze plaats ook nog vandaag altijd heeft.

We hebben ook de nakomelingen van Pieter De Rudder uitgenodigd om aanwezig te zijn tijdens onze bedevaart.

Als bedevaartorganisatie zorgen we zelf niet voor vervoer, maar er zijn wel een aantal pastorale eenheden die een bus inleggen.

Het programma ziet er als volgt uit:

14u30 Rozenkransgebed (aan de grot als het weer het toelaat)

15u Eucharistieviering in de basiliek

Aansluitend op de eucharistieviering houden we de trekking van de winnende loten van de Vrienden van Lourdes.

Iedereen is van harte welkom

De vrienden van Lourdes

Over de Vrienden van Lourdes gesproken. Vandaag is het in vele plaatselijke afdelingen moeilijker geworden om ijveraars te vinden die op pad gaan om lotjes te verkopen. Toch blijven we het belangrijk vinden dat mensen de mogelijkheid kunnen krijgen om met een grote korting om op Lourdesbedevaart te gaan. Daarom kunnen mensen een lotje aanschaffen op het secretariaat van de Bedevaarten van het Bisdom Brugge.

Hoe gaat het te werk?

Je kan een kaart kopen voor de prijs van 5 euro per lotje en het verschuldigde bedrag storten op de rekening van :

De Vrienden van Lourdes - BE14 4685 2382 1183

Potterierei 72 - 8000 Brugge

Vergeet vooral je gegevens niet te vermelden!

Wij sturen dan de lotjes op naar u thuis. De gewonnen Lourdesbeurs is geldig voor 5 jaar.

Om onregelmatigheden te vermijden bij de uitbetaling van de gewonnen Lourdesbeurzen, mogen deze vanaf heden enkel nog rechtstreeks uitbetaald worden aan de inrichtende organisatie van de Lourdesbedevaart!

*Als U spreekt.
Ademt U genade, Uw woorden
worden daden, doe uw wil in
mij.
Heer uw stem.
Vol van kracht en waarheid,
vaderlijke wijsheid, spreekt en
maakt mij vrij.
Mijn geschenk aan U, Is wat u
gaf aan mij.*

Droevig nieuws

Op 16 oktober 2024 is Mevrouw **Agnes Roelens** van ons heen-gegaan. Zij ging jaren met ons mee op bedevaart en was ook lid van de Hospitalité Notre Dame de Lourdes.

Cecile Meerschman overleed op 1 november 2024.

In 2023 ging ze nog met ons mee op bedevaart met de pastorale eenheid van Diksmuide.

Op 17 november kregen we het droevige nieuws dat **Marleen Devos** overleden was. Zij ging een aantal keren mee naar Lourdes als brancardier met de Welzijnsschakels.

Op 27 januari 2025 overleed **Josiane Grimonpré**. Zij ging - samen met haar echtgenoot Jacky Verhaeghe - vorig jaar nog mee naar Lourdes. De afscheids-plechtigheid zal plaatsvinden op zaterdag 1 februari om 10u30 in de Sint Eligiuskerk van Ruddervoorde.

Heer,

*Niet voor de dood
hebt Gij ons gemaakt,
maar om te leven
naar U toe.
Geef uw heerlijkheid
en uw trouw aan
allen
die van ons zijn
heengegaan.
Maak dat zij in alles
waarin zij groot
waren
tot ons mogen blijven
spreken
en dat zij mogen
voortleven in ons hart
en in onze levensdurf.
Laat ons in onze
genegenheid voor
elkaar
uw belofte herkennen
dat Gij ook ons trouw
zult zijn tot in de dood.
Amen*